

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Sine potestate à Deo datâ in neminen posse intrare diabolos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

corrumptur, aggravat animam, & terrena habitatio deprimit sensum multa cogitantem. Quoniam etiam habitus virtutum, quos importunus iste habitator inuenit, non extinguat, ita tamen sæpe hebetat, ut nullam possint vel modicam habere functionem; præcipue eos, qui intellectum fulciunt, & proinde phantasmatum auxilio indigent. Dum enim validus est in phantasmata, per ea etiam obfuscat intellectum. Sic non tantum corpus fit ab hoc incola miserum & monstrosum, sed anima quoque ipsa destruitur, ut homo talis hominem non agat, sed fit quodammodo incarnatus dæmon. Quas ob causas, inter maxima beneficia diuina, est vnum, à dæmone insidente liberari; &, quod pauci agnoscunt, multo maius; dæmonem ita arceri, ut nos semper volens, nunquam tamen audeat inuadere. Multos sanauit Iesus, multa varijs beneficia contulit, quæ iussit taceri, & nemini dici: at quando, apud Gerasenos, eiusmodi hominem liberauit, dixit illi: *Redi in domum tuam, & narra, quanta tibi fecit Deus.* Quod & ipse, qui sanatus fuerat, agnouit. Nam abiit per uniuersam ciuitatem, predicans, quanta illi fecisset IESVS, quem proinde, tanquam Deum, quem iussus est prædicare, agnouit.

Luc. 8. 39.

Hæc talia igitur tantaque hominibus damna ab hoste humani generis cur inferri sinit Deus? Nam sine eius nutu non inferuntur. Si enim Iobum non potuit vel in fortunæ, vel in corporis bonis attingere, nisi potestate à Mundi Authore & Governatore accepta; quanto minus poterit in ipsum hominem intrare & vires eius inibi vastare, sine concessa sibi à Numine, permissaque facultate? Enimvero si neque in porcos potuit ingredi, sine eius permisso, quis credat, id illi in homines licere, nisi diuina prouidentia ita ordinante? Quanta enim dæmones damna corporibus & animabus obsessorum inferant, vidimus. Si non refrænarentur, omnia pessum irent. Est in illis vis maxima, voluntas nocendi summa: &, ut scriptura ait; *Non est super terram potestas, qua comparetur ei.* Etenim, si permittantur, omnia nunc possunt operari, quæ in natura pura facere potuissent; cum post peccatum naturalia in eis integra manserint, ut cum S. Dionysio, & S. Thoma scholastici Do-

VI.

Iob. 1. 12. &
& c. 2. 6.

Luc. 8. 32.

Iob. 41. 24.

S. Dionys. de
diuin. nomina,
cap. 4.

S. Thom. 1. p.
q. 64. 2. 4.

Luc. 22. 31.

Claud. lib. 1.
in Rufin.

VII.

Pfal. 35. 5.

clores tradunt. Ad has vires accedit in illis voluntas & libido extrema mortalibus damna inferendi. Cur igitur id non faciunt? manus illorum ligantur. Quod etiam ex illis Christi verbis discimus: *Simon, Simon, ecce Satanas expetivit vos, ut cribraret sicut triticum: ego autem rogavi pro te, ut non deficias fides tua.* Impeditur igitur, saepe ne noceat; & ut noceat, Dei debet sententiam voluntatemque expectare. Tantum potest, quantum ille permittit, qui in vnum hominem plus huic carnis permittit, in alium minus. Cur igitur diabolo, hosti suo & hominum, permittit Deus ista? Hosti, aio? immò hosti ferocissimo, crudelissimo, immanissimo; hosti corporum tortori, & animarum insidiatori.

*Quid tale immanes unquam gessisse feruntur
Vel Scinis Isthmiaca pinu, vel rupe profunda
Scyron, vel Phalaris tauro, vel carcere Sylla?
O mites Diomedis equi, Busiridis ara
Clementes. Iam Cinna pius: iam Spartace lenis
Plutoni collatus eris.*

Cur spiritus nequam in homines ingredi gestiatur, causa in propatulo est; adeò voluntas illius auersa est à Deo, ut quia Deo nocere nequit, saltem creaturam illius diuexet: quam etiam idcirco odit, quia Deum odit; & cui inuidet, quod Diuina maiestas, relicta Angelicà naturâ, in vnitatem diuinæ hypostasis assumeret humanam. Sicut ergo homines vindicta ardentes voluptatem capiunt ex occasione vltionis, ita ille delictatur, si quibus infensus est cruciantur. Hæ diabolo causæ sunt homines arripiendi. Atqui Deus humanum genus amat, ei que bene vult, bene facere cupit, cur ergo demones vel immittit illis, vel permittit, ut cum tanta clade in eos intrent? Quomodo hoc cum illius amore, cum bonitate, immò cum iustitia congruit? Congruit omnino, ut etiam hic exclamare libeat: *Domine, in celo misericordia tua: & veritas tua usq; ad nubes. Iustitia tua sicut montes Dei, hoc est, sicut montes maximi maxima: iudicia tua abyssus multa.* Et si igitur illam infinitæ sapientiæ & prouidentie abyssum non possumus penetrare, sunt tamen nihilominus multæ claræque, etiam in hac Stygia tyranni-